

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/134/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918010596
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6918010596.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a JUDr. Jozefa Mikluša, v trestnej veci odsúdeného Z. U., v konaní o rozhodovaní o tom, či sa podmieniene odsúdený osvedčil, na neverejnom zasadnutí dňa 6. decembra 2021 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/97/2018 zo dňa 10.11.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného Z. U. zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp. zn. 4T/97/2018 zo dňa 10.11.2021 samosudca Okresného súdu Rimavská Sobota podľa § 420 Tr. por. s použitím § 419 ods. 1 Tr. por. per analogiam a § 50 ods. 4 Tr. zák. nariadil odsúdenému Z. U., nar. XX.XX.XXXX v Z. Sobote, vykonať trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/97/2018 zo dňa 21.11.2018. Podľa § 50 ods. 8 Tr. zák. s použitím § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol odsúdený na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti uzneseniu okresného súdu podal odsúdený v zákonnej lehote sťažnosť. Podstatou jeho sťažnostných námietok bolo, že súd konal v jeho neprítomnosti, a to napriek tomu, že uviedol dôvod, pre ktorý sa na prejednanie veci nemohol dostaviť. Uviedol, že s rodinou nežije už viac ako päť rokov, pričom súdom určenú vyživovaciu povinnosť na dieťa si plní. Je nevinný, čo dokáže v obnove konania.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por., pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného Z. Kaločaia nebola dôvodne podaná.

Krajský súd zistil, že Z. U. bol trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 4T/97/2018 zo dňa 21.11.2018 uznaný vinným z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmieniene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov. Nadobudnutie právoplatnosti a vykonateľnosti trestného rozkazu bolo udalosťou určujúcou začatie plynutia skúšobnej doby. Skúšobná doba začala odsúdenému plynúť podľa § 50 ods. 1 veta druhá Tr. zák. dňa 28.12.2018 a uplynula dňom 28.12.2020.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. veta prvá, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, že sa trest odňatia slobody vykoná.

Podľa § 50 ods. 5, ods. 6 Tr. zák., ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%252350'&ucin-k-dni='30.12.9999'> bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil. Rovnako sa má za to, že sa odsúdený osvedčil, ak súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%252350'&ucin-k-dni='30.12.9999'> bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu v prípade, ak sa proti odsúdenému vedie v tejto lehote trestné stíhanie pre iný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe.

Krajský súd považoval za správne zistenia okresného súdu, ako aj ich hodnotenie z hľadiska vedenia riadneho života odsúdeným v skúšobnej dobe. Odsúdený dňa 08.09.2019, t.j. počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, spáchal ďalší úmyselný trestný čin, za ktorý bol právoplatne odsúdený. Uvedená skutočnosť bola preukázaná trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. OT/54/2019 zo dňa 10.09.2019, právoplatným toho istého dňa, ktorým bol uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov. Súčasne mu súd uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 4 roky.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti je aj podľa krajského súdu nepochybné, že odsúdený počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia nevedol riadny život. Predovšetkým ďalšie odsúdenie za úmyselnú trestnú činnosť spáchanú v skúšobnej dobe je dôkazom toho, že podmienené odsúdenie u odsúdeného nespĺnilo svoj účel a odsúdený tak vlastným zavinením vytvoril zákonné podmienky pre nariadenie výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 50 ods. 4 Tr. zák. Preto bolo potrebné stotožniť sa s právnym záverom okresného súdu, že ide o hrubé porušenie pravidiel na strane odsúdeného, ktoré odôvodňuje vyslovenie záveru, že v skúšobnej dobe nevedol riadny život a premena podmieneného trestu na nepodmienený trest je v jeho prípade opodstatnená.

S poukazom na takto zistený skutkový stav okresný súd správne rozhodol, keď odsúdenému nariadil vykonať podmienne odložený trest v trvaní 12 mesiacov. Nepochybil, keď ho pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Pokiaľ ide o námietku odsúdeného týkajúcu sa porušenia jeho práv prejednaním veci v jeho neprítomnosti, krajský súd konštatuje jej právnu irelevanciu, poukazujúc na to, že verejné zasadnutie okresného súdu bolo vykonané v súlade s ust. § 293 ods. 5 Tr. por. Odsúdenému bolo upovedomenie o verejnom zasadnutí riadne a včas doručené a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto senát Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodol tak, že sťažnosť odsúdeného Z. U. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.